

A SZOVJET HADSEREG ÜNNEPÉRE

Veres Péter honvédelmi miniszternek

a szovjet hadsereg 30 éves emlékünnepeére készített előadása.

Felolvasták 1948 február 23-án a budapesti Operaházban

A Szovjetunió Hadseregének harmincadik évfordulóját üljük. E hadsereg harcai a második világháborúban megmutatták, hogy mire képes a nép, mire képes a fegyveres nép, ha önmagáért, saját hazájáért és a dolgozó emberiség felszabadításáért harcol. Nem kell felidézniünk a világimperializmus hivatásos katonáinak és hivatásos politikusainak véleményét erről a hadseregről: még mindnyájunknak emlékezetében vannak. Nem hittek abban, hogy egy forradalmi országnak fegyverkezett és győzni tudó hadserege lehessen. Nem hittek abban, hogy dinasztiák nélkül, pusztán a nép lelkesedéséből és a nép erejéből igazi hadsereg születhessen. Mert igazi hadseregnek az olyan hadsereget tekintjük, amely nemcsak a győzelemben és a sikeres vagy szerencsés fordulatokban őrzi meg fegyelmét és szervezeti formáit, hanem az esetleges sikertelenségek és vereségek idején is. Igazi hadseregnek csak az olyan hadsereget tekinthetjük, amellyel a hadseregvezetés minden körülmények között számolhat, amelyiket minden időben és minden irányban a hadászati célok szerint mozgatni lehet.

A Szovjetunió hadserege ebben a háborúban ilyen igazi hadseregnek bizonyult. Meg kell mondanunk és ismét meg kell mondanunk, hogy soha senki el ne felejtse: a német fasizmus sátáni céltudatos-sággal felépített hadiszervezetét a Szovjetunió Hadserege zúzta össze.

Mi ennek a titka?

Először az, hogy a hadsereg forradalmi hadsereg: hit, meggyőződés, életre-halálra szóló elkötelezettség és elszántság tartja össze és fűti, mozgatja, viszi előre a győzelemre.

Másodsor az, hogy a hadsereg igazi néphadsereg, a dolgozó nép egyik alkotórésze. Nem külön fegyveres testület a nép fölött vagy a népen kívül, mint a dinasztiák és az imperialista államok hadserei, hanem maga a nép, a felfegyverzett nép.

Harmadszor az, hogy a Szovjetunióban valósult meg először az egységes állami vezetés, itt valósult meg először a fegyveres hadsereg és a dolgozó nép, az arevonal és a háterszág tökéletes összműködése, a politikai, gazdasági és katonai vezetés egysége. Ez tette lehetővé, hogy foglalkozásra és nemzetiségre való tekintet nélkül minden szovjetpolgár egyben a szovjet hadsereg katonája is volt.

Negyedszer az, hogy a szovjet hadsereg katonájában a saját hazájuk felszabadításának a vágyán túl még a világ elnyomott népeinek a felszabadítására irányuló hit, akarat és lendület is meg volt, vagyis a szovjet hadsereg, mint mondtam, egyetemes értelemben is forradalmi hadsereg.

És mert a hadsereg forradalmi hadsereg és néphadsereg, ezért tud egyszerre merész újításokat keresztülni, de ezért tud a hasznos hagyományokhoz is ragaszkodni.

Ellentmondásnak látszik, de vaskos igazság, hogy csak igazi forradalmárok mérnek a hasznos hagyományokhoz ragaszkodni. A felületes és izgékonny reformista mindig fél, hogy nem tartják egészen modern embernek, ha a régi értékekből valamit vállalni mer. Az igazi forradalmár azonban elég forradalmár ahhoz, hogy ne a fel-színes szólamokra, hanem a valóságra és az alkotó munkára vesse tekintetét és hogy erre feszítse minden erejét. A forradalmár válogató értelemmel és erős akarral belemarkol a valóságba és új rendbe szervezi át a régi és az új dolgokat. És így nemcsak új dolgokat létesít, hanem új embereket, új katonákat is nevel: így válik valósággá a nagy forradalmi igazság: miközben megváltoztatjuk a világot, megváltozunk mi magunk is. Ezt tették az orosz forradalmárok, élükön Leninnel és Sztálinnal. Ezt tették nemcsak politikai és gazdasági, hanem katonai téren is, úgy, mint még a világtörténelemben soha senki. A Szovjet Hadsereg igazi néphadsereg, nemcsak Sztjenka Rázin szabadságharcos lendülete, hanem Kutuzov bölcsessége és Szuvorov, sőt Nagy Péter katonai erényei is ott vannak benne.

De hasznos tanulsággal jár ez nekünk is, magyaroknak. Mi nem vagyunk nagy nép, de egy nép vagyunk mi is a többi népek között, egy nép, ezeréves nép, amelynek saját történelme és saját sorsa van és ez a népsors minden magyar életét és az egész nemzet jövőjét, mint sors határozza meg. Ez a nép ezer esztendő alatt még egyetlen egyszer sem erjedt át. Csak szenvedett, csak muszált hiába, német érdekekért. Felszabadulási küzdelmeink alig voltak többek láncsörgetésnél, erőnk nem bontakozott ki, nem próbáltatódott ki.

A Dózsa-forradalom vérbe fulladt és megégett parasztvezér húsának keserű füstje szállongott csak a nehéz magyar évszázadok fölött. A Rákóczi szabadságharc emlékeit nem diadalmas indulók és emlékművek, hanem a „Mit búsulsz, kenyeres, mikor semmi sincsen” kuruc kesergője és Mikes Kelemen levelei őrzik és 1848 pezsdülő szabadság dalai után az aradi 13 vértanúra irányzott puskalövessel tettek pontot.

Egyetemes felszabadulásra, nemzeti újjászülésre van szükségünk. A földreform után az új magyar termelés, a teljes népi demokrácia népoktatás, a megbízható jó közigazgatás és rendőrség és a jó magyar néphadsereg megszervezése következik.

Olyan néphadsereget kell teremtenünk, amilyen magyar földön még sohasem volt. A katona mindennél és mindenkinél többet ad: az életét! De a fegyvert tartó katona nemcsak a szabadság védelmezője, hanem az elvadult emberi ösztönök kifejezője, a zsarnokság eszköze is lehet. Csak a közös eszmében való hit, csak az értelmes meggyőződés útján szerzett emberi öntudat teszi lehetővé, hogy az első legyen, hogy a nép is a szabadság őrzője és védelmezője maradjon.

A magyar katona hát legyen jó katona: a nép katonája. A fegyver pedig az erő és a hatalom eszköze, az emberi akarat, az emberi terv és szándék végrehajtásának eszköze, a végső szó az „ultima ratio”. A fegyver lehet a népelnyomó zsarnokság eszköze, de lehet a népfelszabadító szabadságharc is. A zsarnokság soha nem húzódik vissza a szóban és a gondolatban lévő igazság elöl: fegyver kell az igazság mellé. A fegyver legyen a jó katona, a nép számára megbízható katona kezében. E nép életét, a magyar nép jövőjét soha többé nem bízhatjuk senkire, csak magunkra, dolgozó népre, munkások és parasztok fiaira.

A Szovjetunió Hadseregének harmincéves évfordulóján tisztelettel és szeretettel fordulunk a minket is felszabadító hadsereg felé és tisztelettel kívánjuk, hogy a hadsereg nagy szervezője és vezére még sokáig az egyetlen emberben megtestesült erő és értelem: Sztálin legyen.